

Bemærkninger til lovforslaget.

Loven om sømandsskat blev senest ændret ved lov nr. 262 af 22. maj 1974. Denne lov er således omtalt i Folketingstidende 1973-74:

Lovforslaget, Tillæg A.....	1703
Fremsættelsen.....	2027
Første behandling.....	3136
Betænkning, Tillæg B.....	251
Anden behandling.....	5394
Tredje behandling.....	5687
Forslaget som vedtaget, Tillæg C.....	213

Sømandsskatteoven er senest bekendtgjort som lovbekendtgørelse nr. 453 af 11. oktober 1971.

Det foreliggende lovforslag har til formål at tilpasse sømandsskatteoven til de ændringer, som følger af det den 8. maj 1974 fremsatte forslag til lov om ændring af forskellige lovbestemmelser om skattemæssige fradrag og særskilt beskatning af medhjælpende hustruer og det ligeledes den 8. maj 1974 fremsatte forslag til lov om ændring af udskrivningsloven. Desuden stilles der forslag om en forhøjelse af det særlige fradrag for sejlads i udenrigsfart.

Som led i sømandsskattens tilpasning til skatte-reformforslagene foreslås det at nedsætte sømandsfradraget. Nedsættelsen hænger sammen med skatte-reformforslagenes begrænsning af lønmodtagerfradraget.

Der stilles desuden forslag om at tilpasse sømandsskatteskalaen til den nye skala i forslaget til ændring af udskrivningsloven.

Ligesom ved beskatningen i land foreslås det endvidere, at personfradrag (og hustrufradrag) skal gives som et fradrag i skatten i stedet for som hidtil i indkomsten.

Som konsekvens af forslaget om at give personfradraget som et fradrag i skatten vil det i visse tilfælde være nødvendigt at forsyne det særlige sømandsskattekort med to fradrag i stedet for som nu kun med ét. Kortet vil således komme til at indeholde et fradrag, som skal gives i indkomsten, og som skyldes, at ligningsmæssige fradrag ikke har kunnet udnyttes i indkomsten i land. Herudover vil kortet kunne indeholde et fradrag, som skal gives i skatten, og som skyldes uudnyttede personfradrag (og hustrufradrag).

Der findes særlige regler for, hvorledes forslagene om at begrænse lønmodtagerfradraget og de selvstændige erhvervsdrivendes fradrag for driftsomkostninger skal tages i betragtning ved indkomstopgørelsen for perioder, hvor sømanden ikke gør tjeneste om bord.

Der stilles endvidere forslag om ændring i reglerne om beregning af skat af sømandens indtægt i land.

Endelig stilles der forslag om at ændre de procenter, hvormed den tilbageholdte sømandsskat afregnes til kommuner og de sociale pensionsordninger m. v. Dette forslag skal ses på baggrund af, at alene staten skal dække den provenunedgang, som følger af lovforslaget som helhed, medens kommuner og de sociale pensionsordninger alt andet lige forudsættes at skulle have samme provenu, som en fortsat anvendelse af de gældende regler ville have givet.

I øvrigt henvises der til nedenstående bemærkninger til de enkelte ændringsforslag.

Til § 1, nr. 1.

Efter forslaget skal sømandsfradraget, der gives til alle sømænd, hvad enten de sejler i nærfart eller udenrigsfart, nedsættes med 200 kr., fra 520 kr. til 320 kr. pr. måned. Endvidere er der ved lovbestemmelsens formulering taget hensyn til, at udgifter til syge- og ulykkesforsikring efter forslaget til lov om ændring af forskellige lovbestemmelser om skattemæssige fradrag og særskilt beskatning af medhjælpende hustruer er henført til den gruppe af forsikringsudgifter m. v., som kun kan fradrages inden for den fælles overgrænse på 3.000 kr.

Sømandsfradraget, der som nævnt udgør 520 kr. pr. måned, er senest blevet reguleret med virkning fra den 1. januar 1972. Efter de gældende regler giver sømandsfradraget sømanden dækning for følgende udgiftsposter:

1) Kontingenter til sygekasse for sømanden selv og hans hustru.

2) Udgifter, som i land dækkes af lønmodtagerfradraget.

3) Udgifter til forsikringer m. v. med begrænset fradragsret, dvs. de forsikringsudgifter, som pr. år ikke må overstige et samlet beløb på 3.000 kr.

Der kan ikke herudover gives sømanden fradrag for udgifter af de nævnte arter.

Siden 1972 er der sket forskellige ændringer af de udgifter, som dækkes gennem sømandsfradraget. Efter inførelsen af den offentlige sygesikring er de under 1) nævnte udgifter bortfaldet for alle, der ikke supplerer den offentlige sygesikring med en privat sygeforsikring. Lønmodtagerfradraget er på den anden side forhøjet med 500 kr. med virkning fra og med indkomståret 1973. Virkningerne af disse to ændringer må antages nogenlunde at opveje hinanden. Endvidere er der i det tidligere omtalte forslag til lov om ændring af forskellige lovbestemmel-